

(pokračovanie)

Čo sa týka **stravy**, neprichádza nám na rozum lepší výraz ako „exotika“, ktorý by vystihoval špeciality miestnej kuchyne a najmä chuťové vlastnosti tamojších druhov ovocia. Najchutnejšie sú čerstvé ananásy, ktoré vám na požiadanie na plantáži zberači radi odrežú. Sú úžasne sladké a jemné. Ochutnať tu môžete aj rôzne druhy **banánov**, ktoré dozreli na strome, a nie v kamiónoch cestou do predajní. Ovocie ako je kokos, cukrová trstina, papája, chlebovník, kiwi, ale aj naše tradičné melóny je najlepšie kupovať v stánkoch na trhu. Často bývajú tieto obchody otvorené nonstop, keďže majiteľovi sa vôbec neoplatí večer všetko baliť a odnášať domov a ráno zasa všetko prinášať a rozkladať.

Trhovisko v Galle, ponúkajúce (okrem iného) široký výber exotického ovocia. Okrem neho tu v bylinkových záhradách rastie veľa druhov

korenia

(čierne korenie, vanilka, zázvor, škorica, červený druh ananásu, ktorý sa používa ako liečivka, ale aj celkom neznáme druhy liečivých rastlín.), ktoré domorodci často používajú pri príprave jedla, či v rámci tradičnej medicíny.

Hotely, hoci zvyknuté ponúkať svoje (inak veľmi korenené) špeciality, pre európsku klientelu nevaria tak pikantne ako pre domorodých, Je však lepšie, keď na to v reštaurácii vopred personál upozorníte. Pretože aj na pohľad celkom nevinne pôsobiace jedlo, ale s chilli prísadou, na ktorom si tu pochutnávajú aj malé deti, by vám mohlo nielen veľmi rýchlo a ľahko vohnať slzy do očí, ale aj spôsobiť "ľahšie" žalúdočné problémy. Napriek tomuto ich "zvyku" výdatne všetko koreniť je jedlo mimoriadne chutné, predovšetkým kura s ryžou, všetky druhy rýb a opekané kraby. Domorodci, hoci sami jedia aj v

tej navychytenejšej reštaurácii holými rukami, presnejšie iba špičkami pravej ruky, vám veľmi radi prinesú príbory. Je u nich pekným zvykom umývať si ruky kvôli očiste nielen po, ale aj pred samotným jedlom.

Tak ako sú pre Slovensko typické Vysoké Tatry s kamzíkmi a medvedmi, pre Srí Lanku sú zase charakteristické **široké pláne zarastené bujnou vegetáciou a najmä slony**.

V sloňom sirotinci v Pinnawala sa môžete stať svedkami kŕmenia opustených sloníčať alebo jedincov poznačených vojnovým konfliktom domácich. Nájdete tu malé sloníča, ktorému chýba časť pravej prednej končatiny ako aj najstaršieho, už slepého slona, o ktorého sa aj napriek jeho hendikepu starajú priam príkladne.

A ak už budete niekedy na Srí Lanke, v Pinnawale, určite si nenechajte újsť miestnu atrakciu - kúpanie slonov v rieke. Za mierny príplatok si môžete slona aj pohľadiť.

Keďže sú slony schopné nekontrolovane spásť všetku vegetáciu na ostrove, zhromažďujú ich

do rezervácií. Doslova "zlikvidujú" celé stromy. Nielen listy, či celé vetvy, ale komplet holé kmene. A to tak, že po tých stromoch zostane iba hlina...! Kedysi ich používali výlučne na ťažké práce a dodnes ich vedľa výborne cvičiť a patria medzi jedny z najobľúbenejších atrakcií pre turistov. **Hovorí sa, že najkrajší pohľad na svet je z chrbta koňa. Ten, čo také niečo vyriekol, isto dovtedy nesedel na slonovi..., keďže pokochať sa výhľadom po okolí, sediac pritom na tomto zvierati, je skutočná fantázia (tvrdím z vlastnej skúsenosti - pozn. autora)** ! Zajazdiť si na slonovi je dokonca menej nebezpečné ako na koni - tie sa dokážu pomerne ľahko splasiť. Slony sú na rozdiel od nich rozumnejšie, ohľadupľnejšie, pokojnejšie, a tie v pobrežných oblastiach majú navyše v sebe „zabudované zariadenie“, pomocou ktorého zachytávajú infrazvuk z oceána. Takže sú medzi prvými živými bytosťami, ktoré inštinktívne utekajú do vnútrozemia a na vyššie postavené miesta, čo im zachráni život pred ničivými dôsledkami prívalovej vlny tsunami. Navyše, fotografia, kde sa prevádzate na slonovi, bude mať pre vás vždy vyššiu hodnotu ako tých 2000 rupií (v prepočte 12,5 EUR), čo za jazdu zaplatíte. A určite budete ešte veľa rokov veľmi radi spomínať na chvíle prežité počas takejto jazdy...

Okrem spomínaných slonov sú pre Srí Lanku typické aj [drahokamy](#), najmä **citríny, zafíry v bielych, žltých, oranžových, ružových, modrých farbách a rôznych ich odtieňoch, tzv. mačacie oká či hviezdne kamene, akvamaríny, ametysty, turmalíny alexandrity**, ale tiež aj **diamanty**. Je možné vidieť, ako ich domorodci ťažia, aj ako ich opracúvajú. Rovnako vám z nich vyrobia šperk podľa vášho želania.

Na Srí Lanke je nutnosť dávať si veľký pozor pri prechádzaní cez cestu. **Jazdí sa totiž vľavo, tak ako je stále vo zvyku napríklad v Anglicku.**

Po menej frekventovaných cestách chodia všetky vozy uprostred, aby nezrazili chodcov a cyklistov, ktorí chodia po krajniciach. **Ďalším "miestnym zvykom", patriacim ku koloritu Srí**

lanky (ale aj Indie), je hlasné trúbenie áut.

Zvyčajne býva krátke. Tu však po sebe vodiči netrúbia, aby si takýmto spôsobom vyjadrovali "sympatie", alebo sa pretekali v urážaní sa, ako sme zvyknutí v našich zemepisných šírkach. Trúbenie slúži, aby vodiči dali o sebe vedieť. Väčšinou "informuje" o sebe ten, kto chce predbehnúť toho druhého pred sebou, alebo chce odbočiť na vedľajší smer. Najzaujímavejší býva pohľad, ako dokážu vyriešiť a vykonať niekedy až odvážne manévry na neprehľadných cestách, najmä keď je premávka hustejšia a ešte sa do nej pripletú aj chodci... Každopádne, keď si na tento spôsob vytrubovania po druhých zvyknete, získate pocit pokoja.

Ide totiž o prejav záujmu o druhých - čo je jedna zo zásad budhizmu, a nie hrubosť, či arogancia.

Maximálna povolená rýchlosť na tamojších miestnych cestách je 30km / hod.

Od minulého roku (27.11.2011) je v južnej časti ostrova postavená a už funkčná 126km dlhá [diaľnica](#) , spájajúca [mestá Matara na jej južnom konci a na severnom s mestom Kottawa](#) . Cesta, ktorú by ste za normálnych okolností zvládli za 4,5 až 5 hodín, vám po diaľnici potrvá menej ako 90 minút (s najvyššou povolenou rýchlosťou na diaľnici 100km / hod.).

Ako "taxíky", ktoré vás prepravujú na krátke vzdialenosti, fungujú na Srí Lanke (ale aj v Indii) tzv "tuk-tuky" (fotografie vyššie). Sú to upravené trojkolky, pripomínajúce motorku (len majú navyše "strechu"). Dosahujú max. rýchlosť 80 km / hod., nemajú dvere a zoberú okrem vodiča najviac troch pasažierov. O výške jazdného je lepšie sa vopred dohodnúť. Zvyčajne sú ústretoví.

Pokiaľ patríte k turistom, ktorí si okrem fotografií "urobených" priamo na mieste potrpia aj na **da rčkové predmety**

, určite dajte prednosť tým na pláži ako v meste - tie bývajú zväčša drahšie. Obľúbené a mimoriadne lacné sú ručne vyrábané predmety z dreva a kokosu. Takisto máte na výber nespočet úžitkových predmetov v duchu Srí Lanky vyrobených z pravej kože, či už sú to kabelky, či iné druhy tašiek, opasky, šiltovky, kľúčanky, ale aj sandále. Všetky výrobky sú, samozrejme, vyrábané ručne. Typické pre Srí Lanku sú aj vyrezávané drevené slony, kobry, tabatierky a trojnožky rôznych vekostí, fajky a napr. aj čím ďalej, tým populárnejšie drevené magnetky. K tým hodnotnejším suvenírom patria už vyššie spomínané drahokamy (či už voľné alebo vsadené v šperkoch). Výborným darčekom sú aj

pravé cejlonske čaje (biely - najkvalitnejší a najdrahší, ktorého cenu je potrebné s domácimi vyjednať, zelený a čierny čaj)

, rôzne korenie a krémy, oleje či esencie vyrobené podľa tradičných ajúrvédskych receptúr. Veľmi dobre sa dajú nakúpiť aj šaty a halenky z látok s orientálnymi vzormi, plážové sukne a tričká s exotickou potlačou...

[\(pokračovanie nabudúce\)](#)

.

Voľne spracované podľa materiálov Liber s.r.o.

FOTOGRAFIE

Copyright © 2013, HOYA, s.r.o. All rights reserved